

אך הפישפש עלה למטה?

בעצם המשאוי המתן, שניציגי מפא"י ערכו עם נציגי אגודת ישראל, על הימנעותם של האחרונים בהצבעה על ביטול המימשה עזב צבאי קם לפתע אחד מאנשי מפא"י עזב את ההדר, שר האוצר לוי אשכול השגיח האגודה, הרב יצחק מאיר לוי. הוא התכופף ולחש על אוזנו: "הנה, אתה רואה, הוא יצא להדליף את פרטי שיחתנו". . . . אגב, נראה שלוי אשכול התרשם מאוד מן הצגת מעגל הניר הקאוקוזי לברטולט ברסט, אותה ראה בתיאטרון החיפאי. ביחוד מצאה חן בעיניו דמותו של השופט אצדק, אותה מגלם חיים טופול, שכן מאז ההצגה נהג אשכול, הידוע בחוש ההומור שלו, לחקות אותו. בהסברו לשולחן ישיבות הוא פושט את שתי ידיו לצדדים ואומר: "אני מקבל! אני מקבל! . . . יושב-ראש הכנסת, קדיש לון, היה עסוק בימים האחרונים בחיפוש אחרי פטיש חדש, אחרי ששבב את פטישו בדיון על המימשה הצבאי בכנסת.

חיים חפר בעיטו במלון "שרתון" הנברים יכתבו שירים

41, מספר נדיר בנעלי-גשמים, קשה היה למצוא אימונים מתאימים ליצירת נעליים לפי מידותיה. . . . סנדלרי ישראל עומדים לתגוב בקרוב מארץ גדול: רוז'ה ויוז'ה, מלך הסנדלרים מצרפת, מי שהיה בזמנו המתכנן הראשי של נעלי בית דיוו, עומד להגיע לסיור בארץ, בו ידריך גם את הסנדלרים המקומיים. הכבוד הגדול נפל כן חלקם של הסנדלרים בשל ידידותו של מלך הסנדלרים לצייר מארק שאגאל, אשר שיכנע אותו שיש צורך דחוף בביקור ב"ארץ. . . . הזמרת הסטודנטית הכושית ק"ר למה ג'ונס, העמידה במצב בלתי נעים את אחד המדריכים בתערוכת ואנג'ון. קר לטה, שנכנסה לתערוכה ימים אחדים לפני נעילתה, הבחינה באחד המדריכים המסתכל לעברת. אחרי ההחליט כי היא משתלמת מבני אפריקה, ניגש אליה ושאל באנגלית: "אולי את רוצה שאסביר לך על התערוכה ומי הוא ואנג'ון?" קרלטה הסתכלה עליו, השיבה בעברית צחה: "אני יודעת. אתה בסת חושב שאני אפריקאית. אבל אני אמריקאית ותלמידת אוניברסיטה." לחיווך טענה הוסיפה היא למדריך הנבוך הרצאה מקיפה על ואנג'ון וציוריו. . . . זמר אחי, שגילה את אחד מסודותיה, הוא מאכס (סדו ריי) לב, שסיפר השבוע כיצד הצליח לא לשכוח עברית משך שמונה השנים בהן הסתובב בעולם. הוא היה כותב את מילות השירים הצרפתיים שלמדו — באותיות עב וניקוד. כשיעזוב הפעם את הארץ, הוא לוקח עמו כאמרגן את הצייר הישראלי משה (מקסי) כהן, כרי שאוכל גם לי דבר עברית". הוא מסביר . . . זאב סחר, בעל חברת התצוגות אולימפיה, הי עומד לערוך תצוגת מכוניות בינלאומית בגן בית-צינוניאמריקה בתל-אביב, שיגר בקשה לחברת פורד באנגליה, לשלוח לו דגמי מכוניות ישנות וחדישות לתצוגה. כעבור זמן קצר קיבל מיברק: "דגמים של המכיר ניות בדרך." כאשר הגיע אישר מנמל חיפה כי המכוניות נמצאות בנמל, נטל מר סחר מכוניות משא ויצא לנמל לקבל את המכיר ניות. להפתעתו, התברר לו כי במקום דגמי מים בגודל מקורי, שלחה לו חברת פורד חיבלה קטנה שהכילה עשרות דגמים מיני-אטוריים, המשמשים כצעצועים.

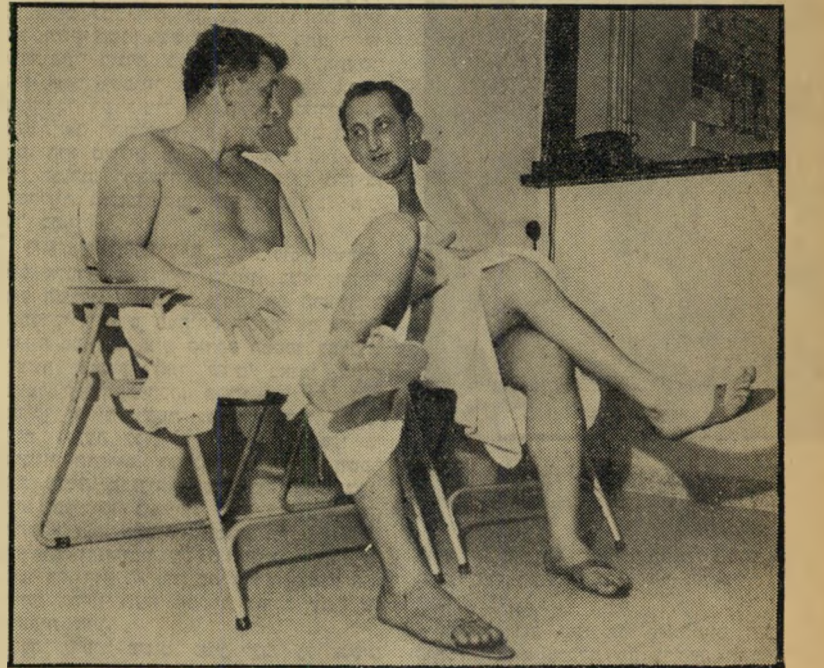
פסוקי השבוע

- פגנן שריהבטחו, שמעון פרס, בפגישה עם כתיביונערי: "עם שיש לו כוח צבאי חזק, הוא עם שיש לו תרבות גבוהה והשכלה רחבה".
- הנ"ל, באותה הזדמנות, על המימד של הצבאי: "לכל עם יש בעיות מיעוט, כי גוון הירודים ברוסיה, או הקומוניסטים ב"אמריקה".
- פרופסור עמוס דהישימים: "העולם מתחלק בין אלה החולמים על ארץ נניים ואלה החולמים על קאדילאק".
- שר החינוך אבא אבן, על ועידת זינבה לקידום ופיתוח מדינות חד-שות: "הופעת משלחת ישראל בוועידה הרי-מה את קרנה של ישראל בעיני כל המשי-תתפים. חברי המשלחת הופיעו בעשרות מסיבות, והשאירו רושם רב".
- יעקב אזולאי, נשיא בית-המשפט המחוזי בחיפה: "ריקודי הטחיסט, קולנוע ובתיקפה מהחים גורם בלתי מבוטל בחצי-פת הנוער בן ימינו למעשי פשע".
- ח"כ מפא"י דויד הכהן: "אני אוהב מאוד אמנים וסופרים. יש לי ספר ויש לי תמונה בבית".
- במאי הקולנוע ההודיבדוי ג'ורג' סטיבנס, לחברי להקת עינבל, המופיעים בסרטו הסיפור הגדול ביותר ש-סופר אייפס: "אתם אינכם דומים לשחקני הוליווד, והלאהי ולא תידמו להם לעולם".
- מבקר התיאטרון חיים גמזו, בביקורת על הנסיכה האמריקאית: "הרפלי-קות השאירו אחריהן עקבות כספניות בנהר, החורשות במימיו תלמים כסופים מנועה, לים ועכורים, לאור היכהובו של סהר חיוור ונכלם, הנכסף למיילת אהבה".

פרקליט מהזו תלאביב, אליה הסתגן בדרכי רמאות וזיופים. . . . לא הייתי מבקש פרס זה, ברם החלטתי לממש זכותי זו הואיל וקציני משטרה מסויימים, בצירוף פרקליטות מחוז תל-אביב, העניקו לי על פעלי זה "ציון לשבח" בביום משפטי-סרק נגדי."

אך מסתפרים העתונאים?

על מנהגי התספורת של כמה מעורכי ה-עיתונים בארץ, סיפר לאחרונה בעל מספרה ה-

יעקוב אנמון ואריק לביא — הנשים סירבו להתפשט

תל-אביבי, המשרת את מרבית עורכי ה-עיתונים בתל-אביב. הלקוח הנוח ביותר הוא כפי שמסתבר, עורך מעריב אריה "עייק" דינסצ'יק, שאינו מקפיד כלל על הסרוק תו, מבקש רק שהטיטול בו יהיה מהיר. בדרך כלל הוא פושט את גולגיו ומניח אותן על הקערה שממול לכסאו. גם עורך הארץ, גרשום שוקן, אינו גורם לבעיות מיות-רות בעת תספורת קרחתו. עורך הצופה, שבתאי דינאק, מסתפר בקביעות בימי שישי, לכבוד השבת. העתונאי היחיד ה-גורם צרות לבעל המספרה הוא אורי קיפרי, העתונאי הקשיש בעל ההופעה החיצונית המהודרת. הוא מסרב להמתין בתור, גם אם המקום גדוש לקוחות, ואינו חוסך הערות ביקורתיות על טיב עבודתו של הספר. . . . עשה שהיומון דבר יצא בהתקפת מחץ על עתון משרד-הבטחון ב-חחנה, בשל פירסום רשימה אוהדת על יוסף גבלס, פירסם את מאמרו של דובר ההסתדרות אליהו לוי על הנושא. איש מחברי מערכת דבר לא ידע כי בעצם הם פוגעים בעצמם. האיש שפירסם את הכתבה על גבלס בבחחנה, ושחחם עליה בשם דויד רוזן, לא היה אלא סופר דבר יואל מרי כום . . . בתוכנית של התוכנית החדשה במועדון התיאטרון החיפאי, היסטוריה ב-גרוש, טרח מחבר התוכנית דן אלמגור להגיש גם איניצ'קלופדיה שימושית על דמויות הנזכרות בתוכנית ושאינן נזכרות בה. בין השאר מופיעות ההגדרות הבאות: אתא תורק — מחסל השביתה התורכית, הידועה גם בשם "שביתה אתא"; דיוגנס — פילוסוף יחני (לא אפלטון! היו כמה!) גר בחנית. נעלם ברגע שמששה דיון הת-חיל להזיז חביות כבבישיים; פייר לזי וואל — גיבור שיר הילדים הפולקלוריים סי "לאהאאל אין כלכלה"; יצחק בן אהרון — כותב מאמרים בדבר. שום דבר; דויד בן-גוריון — מנהיג פועלים אהוב

תוך כדי כך התברר לו שהוא זקוק גם למטרק. הוא ניגש למוכר המטרקים המפורר-סם העומד בפנינת הרחובות אנגבלייליני בלום בתל-אביב וקנה מטרק. כאשר הוליט לוי המוכר את העודף, ויתר לו על כך, זכה בתגובה נועמת של הרוכל מגודל השיער: "איננו מקבל נדבות!" . . . כשהסתיימה אותה ישיבת כנסת מפורסמת, ניגש אחד ה-חכים ללון ושיבתו בפניו: "גיהלת את הישיבה ביד חזקה?" העיר לו לון בחיזון: "זה לא בגלל שפחדתי מקריאות ביניים, אלא משום שפחדתי מהתגובה של בן-גוריון" . . . באותו ערב, לאחר הדיון ב-כנסת, נראה סגן שרי-הבטחון שמעון פרס כשהוא נכנס למועדון הילה הירושלמי בכחוס. למרות האור המצומצם הבחין ב-אורה, ראיה אליאס, מבעלי המקום, איפ-שר לו להיכנס לרחבת הריקודים בחפשו עובור מקום ישיבה. לפתע נדלקו כל ה-אורות. כשפרס מואר מכל צדדיו ועיני כולם ננעצות בו, פצחו לפתע כמה מהנור-חחים בשרו של חיים חפר, מתוך התוכנית האחרונה בחמאם: "איך הפישפש עלה לי-מעלה? זה לא מובן, זה לא מובן" . . . ראש עיריית תל-אביב, מרדכי נמיר, נוכח לאחרונה כי יוענק לו פרס מטעם המדי-מועיל כל כך. למרות שמספר הטלפון שלו אינו מופיע בספר הטלפונים, הוא מוטד לאחרונה על-ידי אלמוני המעסיקו כסיפורי רכילות . . . ראובן "רומק" גרינברג פנה השבוע בבקשה בלתי רגילה לנשיא המדינה יצחק בניצ'בי. רומק ביר-קש מהנשיא כי יוענק לו פרס מטעם המדי-נה. רומק, שהביא לגילוי כי פרקליט מחוז תל-אביב, יעקוב כריאור, התראה כי-עורך-דבן למרות שלא היה לו רשיון לעורך-דון, כתב לנשיא: "משאלתי כי יוענק לי פרס מטעם המדינה על כך שגיליתי רמאי ונוכל בהיכל הקודש של המשפט הישראלי וגרמתי לעקירתו של בריאור ממשרתו כי-

שייקה אופיר ועמוס בנקר — ורעיית הנשיא תבוא לבקר